



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5356/2019
29.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марко Блануша, адвокат из ..., против туженог сада пок. ББ из ..., чији је пуномоћник Добрица Лазић адвокат из ..., ..., чији су правни следбеници ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ... и ЋЋ из ..., и умешача на страни туженог - ЕЕ из ... и ЖЖ из ..., ..., чији је заједнички пуномоћник Добрица Лазић адвокат из ..., ..., ради иселења по тужби и утврђења по противтужби, одлучујући о ревизији тужиоца и ревизији умешача, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2411/16 од 08.05.2017. године, у седници одржаној 29.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ ступање у парницу у поступку по ревизији ЕЕ из ... и ЖЖ из ..., ..., у својству умешача на страни туженог ББ из

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятна, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2411/16 од 08.05.2017.године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија умешача изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2411/16 од 08.05.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 6072/15 од 05.02.2016. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев па је обавезан тужени да се са свим лицима и стварима исели из породичне стамбене зграде број ... и породичне стамбене зграде број ..., обе на кп.бр. ..., уписане у ЛН ..., КО ..., а које се налазе у ... у ... улици бр. ..., те да ове непокретности ослобођене од лица и ствари преда тужиљи. Ставом другим изреке одбијен је, као неоснован, противтужбени захтев којим је тужени тражио да се утврди да је тужиља сувласник на 1/5, а тужени на 4/5 идеалног дела истих непокретности, те да се наложи РГЗ, Служби за катастар непокретности да ово право упише. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 125.100,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2411/16 од 08.05.2017. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, делу става другог изреке којим је одбијен противтужбени захтев у делу којим је тужени тражио да се утврди да је сувласник-судржалац на 1/5, идеалног дела предметних непокретности, као и у ставу трећем изреке тако што је одбијен, као неоснован,

тужбени захтев којим је тужила тражила да се тужени обавезе да се са свим лицима и стварима исели из породичне стамбене зграде број ... и породичне стамбене зграде број ..., обе на кп.бр. ..., уписане у ЛН ..., КО ..., а које се налазе у ..., у ... улици бр. ..., те да јој преда ове непокретности ослобођене од лица и ствари, а усвојен је противтужбени захтев којим је тужени тражио да се утврди да је сувласник – суддржалац са уделом од 1/5 иделаног дела истих непокретности и да се наложи РГЗ, Служби за катастар непокретности да ово утврђено право упише. Ставом другим изреке одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у делу става другог изреке којим је одбијен противтужбени захтев којим је тужени тражио да се утврди да је тужила сувласник на 1/5 иделаног дела предметних непокретности, као и у делу истог става преко досуђеног удела од 1/5 до траженог удела од 4/5 истих непокретности.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Дана 25.10.2017. године, ревизију су изјавиле и ЕЕ и ЖЖ, због погрешне примене материјалног права. Уз ревизију су доставиле и писмену изјаву о мешању у парницу на страни туженог ББ, образлажући свој правни интерес за ступање у ову парницу чињеницом да је предмет спора имовина на коју и умешачи полажу имовинска права из истог чињеничног и правног основа, као и остале странке у поступку, па тиме и права умешача на предметној имовини зависе од исхода спора у овој правној ствари.

Одредбом лана 215. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), прописано је да лице које има правни интерес да у парници која тече међу другим лицима једна од странака успе, може да се придружи овој странци, а према ставу 2. истог члана, умешач може да ступи у парницу у току целог поступка све до правноснажности одлуке о тужбеном захтеву, као и у току поступка настављеног изјављивањем ванредног правног лека. Писмена изјава умешача достављена је пуномоћнику тужиле, који се није противио њиховом мешању у парницу на страни туженог.

Налазећи да умешачи имају правни интерес за ступање у ову парницу, ради заштите својих имовинских права на предметним непокретностима, а која зависе од исхода спора у овој правној ствари, а да су испуњени остали услови из члана 215. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући благовременост и дозвољеност изјављених ревизија, у смислу члана 410. став 1. и став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиле неблаговремена, а ревизија умешача недозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се против правноснажне пресуде донете у другом степену може изјавити ревизија у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

Побијану правноснажну пресуду пуномоћник тужиле, адвокат Марко Блануша, примио је 03.07.2017 године (према повратници у списима). Тридесети дан рока за изјављивање ревизије био је 02.08.2017. године (среда). Међутим, тужила је, преко

пуномоћника, ревизију изјавила 03.08.2017. године, дакле по протеку законом прописаног рока од 30 дана од пријема преписа пресуде, што ревизију чини неблаговременом, па је Врховни касациони суд, применом члана 413. ЗПП, о ревизији тужиље одлучио као у ставу другом изреке.

Дозвољеност ревизије цени се применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП, којом је прописано да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 27.09.2013. године, а противтужба 12.12.2013. године. Вредност предмета спора означена је у тужби (поднеску којим је по налогу суда уређена тужба) износом од 550.000,00 динара, као и у противтужби, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе односно противтужбе, представља динарске противвредности износа испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, у коме се захтеви странака односе на неновчано потраживање, а у коме је вредност предмета спора и у тужби и у противтужби означена износима који не прелазе граничну вредност за дозвољеност ревизије од 40.000 евра, то Врховни касациони суд налази да је ревизија умешача недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић